

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijakke velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemana za četrt leta 3 gl. — Za oznanila se plačuje do četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. še se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 25—26 poleg gledališča v „zvezdi“. — Opravištvo, na katero naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Policajski duh naših protivnikov

prihaja zopet in zopet na dan in osvitljuje lažnjivost vsega nemškega liberalizma, kateri terja svobodo za sebe, zatiranje sosedu, uničenje nasprotnika. Poleg nemškega ustaverca, zraven ponemškutnega po pravilih nemškega liberalizma nema pravice živeti, nema prostora eksistirati národnjak slovenski. Ker pa so pri nas le-ti ustavererci in nemškutarji sami na svojo moč oprti, brez podpore mogočnega vladnega aparata in brez policije in terorizma silo slabi, ker so prav za prav stranka, ki pomeni nulo h katerej vlada jednojkó pridaje, da postanejo močan desetak, in ker bi precej v svojo ničevost nazaj pali kakor brž bi se od njihove nule podpiralni kol vladne pomoči odvzel — zato vedno čujemo klice po policiji, po terorizmu, po prisilnem ravnanji, katero naj bi upravna oblast vršila.

Ko se je te dni bilo zgodilo nemškutarjem v ljubljanskem mestnem zboru sicer na prezgodnje in kratko veselje nekaj tacega, kar ugaja nemškemu liberalizmu, čitali smo v glasilu ustaverne stranke „Laib. Tagblattu“ radosten političen klic: „der reinigungs-process hat nun begonnen, möge er nicht sobald in's stocken geraten“ — po naše: „začele so višje oblasti sézati po národnih slovenskih zastopnikih, da ne morejo za slovenstvo delati tam, za kamor so od volilcev ali udov národne stranke odločeni; naj se to nadaljuje, naj živi sila, naj cvetó izslužbenja, penzioniranja, izgnanja ali prisilna prestavljanja v dalne kraje.“

To je nemškutarisk evangelij! Takó v našej deželi, mej našim slovenskem národom pišejo privandrani tujci, podpirani od naših slepih ali zlobnih odpadnikov in potujčencev. Takó se more in sme uže računiti, da sinove

naše domovine naj bi oblasti podile iz dežele, a sinovi družih dežel naj mesta in službe pri nas polnijo. To je pač smisel „Tagblattovega“ klica po policiji duhovenskej in posvetnej. Če je to liberalno, potem Nemcem ne zavidamo tacega liberalizma.

Slobodno, „čistite“, poskusite, vi imate oblast. Ali — dosegli s tacim postopanjem ne boste nič, ali pa ravno nasprotno od onega kar dosežete. Nas in naša stvar nosi dobra ideja, ta je pa nepremagljiva. Nas vodi ljubezzen do roda in domovine in ta je neugasljiva. Mi vedno nove moči dobivamo in trpimo iz neusahljive rodovitnosti našega ljudstva, ki ga tisočletna nemila zgodovina Slovanstvu odtegniti nij mogla. Narašljaj iz naroda je ves naš in od leta do leta so polnejše in tesnejše vrste vojakov za obstanek in narodno omiko slovenskega naroda. Kaj hočete potlej, vi najemniki tujstva, doseči s tem če nekoliko naših odvisnih po nemško proženete „massregl - ujete.“ Na njegovo delavno mesto stopi drug, ali pa dva, in stvar ide s starim tirom naprej.

Nemškim in nemškutariskim tacim možem pak, ki so tudi „odvisni“, a denes rokopleskajo in aplavdirajo, ko „Tagblatt“ vpije po onakovem „čistenji“ usojali bi se mi denes samo krotko reči: počasi, gospóda, ali ne veste več latinskega reka: „hodie mihi, cras tibi?“ Kaj pa če bi si naš narod, naša mladina in mi vsi dobro zapomnili, kako se je nam godilo, in — idejo drugi časi?

Zoper vojske.

Blag mož, redka izjema nemškega rodú, dr. Fischhof je nedavno izdal geslo, naj bi vse države zmanjšale svoje vojske, ki tako strašno denarja požro in davke neprenosne delajo. Lepa misel, vredna, da bi se uresničila. In za njim je prišel sloveč španjski politikar

Marcoartu. Ta je 27. aprila na Dunaji večjemu zboru ustavovernih poslancev razkladal svoje ideje. On je rekel: Jaz mislim, da večina narodov želi mirú. Vojne imajo uzrok v strastih človečjih. Jaz bi rad sporaumljenje vseh narodov. Po vojnah zmirom le svoboda trpi. Za to naj poslanci vseh držav, iz manjšin in večin v shod stopijo in vojsko odpravijo. Tako je mož govoril obširno in sklenil so narediti v tem smislu resolucijo in se bodo udeležili tacega mejnarodnega shoda, ako ga Marcoartu, ki od države do države potuje, skupaj spravi.

Še enkrat rečeno: lepo in blago je vse to. Srečni oni naši potomci, ki bodo vse to doživeli, ki bodo čase videli, ko bode to mogoče. Ali žalibog sedaj še nij. Sedaj so vse to le prazne besede. To je hudo priznati, ali res je, in drugače ne more biti, tako dolgo ne, dokler bodo eni národi tlačeni, drugi pa krivični tlačitelji, dokler bodo Nemci Magjari itd. samo na to prežali, kako bi divjega Turčina podpirali, a Slovana v sužnjih sponah obdržavali, Francozu, Dancu itd. zemlje jemali itd.

Tudi je jako čudno, da baš avstrijsko-nemški ustavererci, ti prijatelji turškega barbarstva in pruske nenasitnosti, ti pijo-nirji nemške agresivnosti, take resolucije sklepajo. Dokler je nemško cesarstvo do zob oroženo in preži po avstrijskih nemških in slovanskih zemljah, bil bi za Avstrijo samomor, če orožje proč vrže. Lehko je onemu, kateri si je z orožjem gospodstvo pridobil po krivici, naenkrat reči: zdaj pa ti, protivnik moj, vrzi orožje iz rok. Lehko je onim narodom, ki so zjedinjeni in gospodujoči izjaviti, mi želimo mirú in vojne nečemo.

Ali južni Slovan, povsod zatiran, od Turka in Nemca in Italijana; Francoz, kateremu je Prus lepo zemljo vzel, Danec, kateremu je

Listek.

Ženstvo v slovenski národni pesni.

(Govoril v ljubljanskej čitalnici drd. Ivan Tavčar.)
(Konec.)

Ali so pa tudi hiše v katerih je nij take idejačne gospodinje. Včasih se tudi tako nanese, da v hiši nij gospodarja. Ali se reče gospodar je uže, pa nema moči potrebne, oblasti nobene. Marsikrat gospoda, pripeti se, da roža, katero si je kdo za svojo hišo vtrgal, roža, katera je bila poprej, ko se je še snubila, zgol dišava, pokaže nakrat bodeče trnje. Cvetje je strašno naglo odpalo, ali trnje pa vedno ostane. In tedaj je mož revež pod svojo streho, in poslušajmo kako bitko zdi-kuje:

Slabo sem jest oženil se bi,
Nijsem preudarjal, sem močno falil.
Nijsem preudaryl,
Kak bom gospodaril
Sem eno dobil.
Da se bom pokoril,
Dokler bom živ!

In to je gotovo dolga pokora!
In čujmo dalje kako se revežu godi:

Komaj do poldan se iz posteje zvali (žena namreč)

Precej me kolne! Oh vest me boli
Kar v roke dobi,
Vse name zleti.

In ta' duš na vse jutro, nij šala. In kako je zapuščen ga revni mož. Sam je, v svojej hiši je sam. In žena mu ne privoščí najmanjše stvari, in še brez te skrbi nij, da ga z hiše ne spodi. Dobrega malokrat, kaj zaužije, morda še vsake kvatre ne. Ta žena je še celo taka, da se kadar kruh peče strašno dolgo mudi in

da bi drugi ne videli, kako vri vsakej peki napravi zase kaj boljšega, neče imeti zraven družih ljudi. Ampak sama je in sama opravi vso peko. Ali nesrečni mož predobro ve zakaj, da namreč

— ložej kaj skrife,
In sama užije.
Na mene nikdar
Se ji spomnit ni mar,
Da sem gospodar.

Tako žalostne so razmere. A mož prenaša, saj se ve, kako je prenaša in trpi in lazi takisto kot živa smrt na okrog. In če prime za koso, se kar ljudje čudijo, kako je to, kaj je to, da ta mož take malo nakosi. In srce ga boli pri tem, da ljudstvo ne sodi prav, če meni, da je on revež len. Ali to nij res, to je strašna krivica.

Al uzrok je pravi,
Ker me žena davi;
Me stredat uči,

Prus meje premaknil, Rus, ki končem ne sme svoje sorojake in pravoslavne sovce južne Slované v sužnjosti poganov Turkov pustiti, — ti imajo pravico reči: najprej v dejanji pokažite, da hočete nam enkrat pravični biti začeti, najprej nam dajte vse naše narodne pravice nazaj, ki ste jih nam vzeli: potem je mir gotov. V tem smislu bodo vsi Slované in drugi zatirani narodi odgovorili. Drugače ne morejo. Za to je vse razoroževanje na papirji le fraza in humbug za zdaj in pa — špekulacija zatiralcev in krivičnikov.

Jugoslovansko bojišče.

Iz Sarajeva, glavnega mesta Bosne se piše: Generalni guverner Ibrahim-paša je dobil iz Carigrada povelje turško črno vojsko vzdigniti in oborožiti jo s puškami ostragušami, katere je dobil preko Kleka. Ali Mohamedanci z ostragušami ne znajo streljati in več zaupajo svojim starim puškam. — Stari Turki imajo več poguma kot mlajši mej vojaki. Fazil beg jeden turških velmož v Bosni je z 10.000 možmi vzdignil se in maršira v rizovške gore, da bi tam vstaje pregnal. Torej tukaj pride kmalu do velicega boja. Bog daj, da bi tako izpal kakor 21. aprila pri Motajici, kjer je bilo 6000 Turkov v beg zapodenih.

Iz Črne gore se poroča, da bode senator Maša Vrbica te dni potoval v Grahovo in bode hercegovinske vstaje nagovarjal, naj dovolijo Turčiji primirje za štiri tedne. Rusija baje tega želi, ker bode diplomacija še v četrtič poskušala kar jej je uže trikrat izpodletelo, vstaje pomiriti.

Iz Dubrovnika se poroča: Krdelo vstajnikov je planilo na malo turško vojsko pri Gradcu nad Klekom in Turkom vzelo 50 vojaških konj in 370 glav goveje živine.

Iz Belgrada se piše, da sta dva meščana dala srbskej vladi 210.000 gl. za vojsko; žene darujejo za ta namen svoj lišp. Navdušenje za boj je občno.

Šest brigad je zaselo nasipe pri Aleksincu.

Mrlič v Bosni in Hercegovini na bojiščih ali kar na prostem pusté ali slabo zakopavajo, tako, da se je bati kuge, katera se bode po vsej Evropi razširila. Zatorej tudi iz tega obzira nekateri glasovi svetujejo, naj bi Avstrija zasela Bosno in en del Hercegovine, drugo pa naj posede Srbija in Črna gora.

Da nemam moči,
Ko vse me boli.

In kdo bi ne jokal krvavih solza nad tem nesrečnežem! Ali kadar je pa le preveč, stopi tudi naš mož na noge. Vsaka voda, če je lilo izpod neba preveč dežja, prestopi bregove. Tako tudi tu. Naš ubogi mož, naš reven mož, je prenašal nekaj časa, je stradal, je delal kot živina in občutil z udanostjo strašno ostrost jezika svoje žene. Ali ko je le-ta le vedno bolj demonična postajala, ko je na njegove prošnje le s smehom odgovarjala in se prav veselila njegovega trpljenja, in ko je pravim delala še vse hujši naklepe, rekoč:

O, kar sem te dobila
V moje klešče zdaj,
Še bolj te bom dražila
Tudi zanaprej!
Vse ti čem storiti,
Kar tebe zna jeziti,
Razsajat, nagajat,
Ti očem vselej.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 29. aprila.

Dogovori ministrov na *Dunaji* še vedno nemo nobenega vspeha. Poltretjo uro so zopet pri Andrassyju sedeli, a ne ve se, kaj so ukrepali. — Iz Pešte se „Pol. Corr.“ javlja, da tam febrozno napeti čakajo izide in da vlada občna nezadovoljnost. Nekateri hočejo naj Tisza ministerstvo odloži in zopet v opozicijo stopi. Uže se govori, da je mogoče novo ministerstvo Sennyey. „P. L.“ pa zopet trdi, da je Tisza jedini mogoč parlamentaren minister. — Ko bi Sennyey na oni strani do krmilo prišel, naravno je, da i naši nemški Auerspergi padejo in ž njimi pri nas vsa nemškutarija.

Vnašje države.

Rumunska zbornica se je zopet odprla s kneževim poslanjem v katerem objavlja, da hoče on strogo neutralen biti nasproti vnanjim vprašanjem.

Francoskim prefektom je vlada naložila naj odločno protestirajo zoper agitacije v generalnih svetih za pomiloščenje komunistov.

Pri dopolnilnih volitvah, ki so bile v treh okrajih, zmagali so povsod r publikanci in so bili posebno bonapartisti potlačeni.

Iz *Berlina* se poroča: Postava o sprejemu železnic v državno upravo, pomenja zopet nekovo centralizacijo, je bila v prvem branji spreta v zbornici poslancev.

„Deutsche Schulzeitung“ poroča, da je na *Pruskem* 4508 učiteljskih služeb nepravilno nastavljenih tako da, ako štejemo 60 otrok na jednega učitelja, ne dobiva 270.480 otrok nikacega poduka. — Torej tudi v Grmaniji nij še taka sila, kakor se napenja povsod sitni nemški napuh.

Dopisi.

Iz *Kamnika* 28. aprila [Izv. dop.] Pretekle dni je vznemiril nekov čuden dogodjaj celo naše mesto, ter vzbudil pozornost vseh naših krogov, dogodjaj, kateri se gotovo sam ilustrira, in ki bode tudi drugod zanimal marsikoga. Prišel je minoli teden po svojih opravih semkaj gospod J. Spendov, glavni agent zavarovalnega društva „Victorija“, stanujoč v Ljubljani, kjer sem, ako se ne motim, na celovške cesti uže mnogokrat videl njegovo firmo. Ta gospod je iskal pri nas novih strank, in jih je zares tudi nekoliko pridobil, ter zavaroval. V našem mestu pak imamo uže dva zavarovalna agenta dveh družih društev, oba več ali menj c. kr. uradnika, oba več ali menj boječa se družih konkurentov. Prišlec g. Spendov torej je sedel po dvadnevem bi-

Ko je tako delala naklepe, je zavrela tudi našemu možu krotka kri. In je prijel tisto zdravilo, katero raste v blagodejnej naravi in rabil ga je tako, da je napravil čudeže in da je žena vsa druga postala. Pravim vsaj za trenotek vsa druga postala. Ali za prihodnost obljudi mož tudi skrbeti in da jej na daljni pot zakonskega življenja ta-le resolutni opomin:

Če ne boš dobro storila
Spalco se boš gostila,
Bo pela kot s rela,
Dokler te ne prerodi!

Ali upam, da v prihodnje nij bilo več tacihostij, upam pa tudi, da je junaški mož, kateri je s tako srčnim naskokom bil vzel v oblast glavne pozicije svoje hiše, upam pravim, da junaški mož jih je tudi potem obdržal v svoji oblasti, ter jih srečno branil pred vsakimi napadi svoje žene. In s tem upom končam denašnja svoje predavanja. —

vanji v našej sredini mirno in tiho do polu dne tretjega dneva v svojej sobi, kar se odpró vrata in notri pristopata dva žandarja z nasajenimi bajoneti. Prvi vpraša osorno gosp. Spendova po izkaznici ali za „pôsa“. Isti, jako iznenaden, pové, da kot avstrijski državlján, in posebno kot v Ljubljani stalno bivajoč uradnik vendar ne potrebuje „pôsa“ pri svojih uradnih opravilih. Pokaže naposled tudi svoje društveno pooblastilo, pa — javnih stražnikov to nij ganilo. Naznanita naposled g. Sp—u, da imata povelje, tirati ga k okrajnemu glavarju g. Klančiču, in da je isti sam to z a p o v e d a l. G. Sp. se, — hočeš — nečeš, — uda svojej osodi, in gre sredi dveh žandarjev skozi celo mesto k okrajnemu glavarstvu. Jeden spremljevalec je celo zahrnel nad njim: „Kurzen Schritt halten!“ Vse to se je zgodilo v občno senzacijo mej našimi meščani, in cela tropa ljudij se je zbrala za čudnim sprevodom. V urad prišedši peljeta žandarja g. Sp. k okrajnemu glavarju. Isti ga je sprejel „mit strenger Amtsmiene“ in ravnal ž njim kakor z navadnim potepuhom. G. Sp. zahteva, da se protokolira cel dogodek in prezentira g. Klančiču svoje društveno pooblastilo. To je celo situvacijo spremenilo. Okrajni glavar je spremenil svojo „Amtsmiene“ v dolg, jako dolg, naposled pa v močno prestrašen obraz in prosil g. Sp., naj opusti vsak korak, in da je to grozna zmeta, obžalovanja vreden dogodjaj, da ga je imel za „švindlerja“, da je napačno podučen itd., in prosil ga je naposled za odpušcanje.

Povem vam ta dogodek brez vseh pristavkov, pa dozdeva se mi, da moramo vendar le kodi kako postaviti imeti, ki varuje osobno svobodo vsacega državljana, in da ta postava gotovo nij samo na papirji.

(Dostavek uredništva. Mi smo ta dogodjaj uže poizvedeli po prijateljih g. Sp., pa čakali smo pozitivnega poročila. Vprašamo le: Ali imamo postaviti „za varstvo osobne svobode“ in kdo je njen čuvaj? Ali je g. Klančič, c. kr. okrajni glavar, kompetenten izpeljevati stvari, katere pripadajo c. kr. sodniji? Ali on pozna §. 175. kaz. red.? In ali on ne ve, da so politične oblastnije zavezane, podpirati iz narodno-gospodarstvenih ozirrov vsako zavarovalno društvo? Kje je pravica, kje je postava?)

Iz *št. Ruperta* na Dolenjskem 28. aprila. [Izv. dopis.] Tri leta je minolo, odkar se je po nemčurskih zvijačah g. Dolar urinil nam za župana. Kako nam je županoval, o tem nam je „Slov. Narod“ mnogokrat poročal. Dolarjevi nemčurski čini bili so objavljeni pred vsem slovenstvom. Lepa št. Ruperska okolica prišla je v slabo ime po g. Dolarji, pri katerem je bilo nemčurstvo pri županovanji na prvem mestu. Znano je, da je le malo ali celo nič nam v gmotnem oziru koristil, da smelo rečem, v škodo nam je bil. Bahal se je, da nam bode več šolskih razredov priskrbel na — drugih stroške. Ali nam je to storil? Ne! Le mi bodedo morali plačevati iz lastnih žepov za šolske potrebe in Dolarjeve obljube v tem oziru smemo imenovati neresnične. In kaka bi po Dolarjevem smislu morala biti ta šola? Prav po nemčursko zopet urejena! In mi bi morali za Dolarjeve nemškovalne namere drago plačevati? Ali še imamo št. Ruperski, z davkom uže tako preobloženi kmetje toliko pameti, da bodedo drago plačevali sprhnelo nemškutarsko robo, ki nam jo usilujeta Dolar in oni dr,

Škedel, ki je sicer mej nami rojen, ki se je tudi od slovenskih kmetov obogatil, a ki nič menj pridiguje za nemštvo, kakor, da bi bil od Nemcev najet za to. Ne, tega ne bomo; nam naj bode naša stara šega, naš star jezik, ki je pošteno slovensk, naša korist, naša bodočnost prva skrb, a nikdar ne bomo se mi brigali za turške prijatelje Dolarja in Škedla. Mi dobro vemo, da se bosta sedaj, ko je volitev župana razpisana, okolo nas št. Ruperških kmetov plazila, nas na vino vabila, kakor je to posebno pri dr. Škedelnu ob tacihi priložnostih navada, a ne vdajmo se zakletim sovražnikom milega našega roda, ne poslušajmo več medenih jezikov nemčurske gospode in mislimo na tisto dobo, ko nas je Dolar pri volitvi v trgovinsko in obrtnijsko zbornico na tako nepošten način za nos zvodil, pomislimo, da je le zarad Dolarja in njegovih pruskih teženj vrli naš prejšnji učitelj nas moral zapustiti, kako je ravno tisti Dolar našemu gospodu župniku in nam kmetom pri popravljani stolpa velike zapreke delal in nekatere kmete proti naši narodnej dahovščini našantal, pomislimo dalje, da je nekaterim kmetom, ki so nekaj časa kot nezavedna čreda za njim tavalj, sejmov pridobiti obljubil, kar se mu se ve da nij posrečilo, ker res nij tako mogočen, kakor se je okolu hvalisal.

In če smo vse to natanko preudarili, smemo vsi prepričani biti, da ne bode niti jeden izmed nas dal glasu Dolarju, ki se nam zopet za župana vriva. Saj imamo domačih mož dovolj, ki bodo nam na čast in korist županovati dovolj sposobni, a ne brigajmo se več za tujca, ki je k nam privandral z nemško robo. Izvolimo si torej iz svoje sredine moža, ki je vnet za domače slovenstvo in za naš napredek in boljšo bodočnost. Posnemajmo vrle Mirčane, Trebničane, Krščane in druge, ki so nemčurstvo ob tla vrgli, ter povsodi narodne župane volili. Vse one rodoljube št. Ruperške pak, ki imajo razum in dovolj pojma za narodno slovensko reč, prosimo najljubneje, naj tem najbolj mogoče na to delajo, da se zaslepljenci o pravem času še zdramijo, naj agitirajo mej nevednimi kmeti, naj nepošteno nemčursko agitacijo paralizirajo s svojo pošteno, naj ovirajo nesramna nemčurska sredstva, ter naj skrbje o pravem času, da se pošten narodnjak za kandidata postavi in na volitveni dan, ki bode v kratkem kolikor toliko jednoglasno izvoli. Izperimo slednjič jedenkrat silen madež iz lepe št. Ruperške doline!

Iz Bleda 25. aprila. [Izv. dop.] Pozno, a vendar tudi pri nas nastopila je pomlad. Pred petimi tedni stoprav raztopil se je jako debel led. Kmetovalci začeli so orati, in sploh poljska dela opravljati. Okolo jezera pak so začeli dotični priseljeni in uže obogateni nemški in nemškutarski posestniki olupšavati, ter pripravljati hiše za tujce, katerih letos prav mnogo pričakujejo. Mej vsemi nemškimi naseljenci odlikuje se grof Eichelburg, on vedno še kupuje razne zemljišča povečuje njegove toplice, ter zida vedno nove hiše za tujce. Tudi baron Cojz neče zaostati, zakaj da pa pri njem ne gre vse tako hitro kakor bi želel to se prav lahko razume. Lažje pak zopet napravljajo njegovi sorodnik namreč sorodniki njegovega zeta grofa W. Sezidano je tedaj celo kopo lepih malih srednjih in tudi velikih palač, v katerih je prav okusno hišno orodje in zares za poletni čas jako prijetno bivališče.

Baron Lazarinijeva vila se prav počasi izvrševa, na zemljišči delajo uže leta in leta, a da bi začeli zidati palačo morda ne bode še kmalu došel čas; ka'or sem čul od mnogih, pravi baron, da v kacihi desetih letih bode vse gotovo.

Zidanih je kakor sem rekel mnogo novih hiš, vsaka po deželi ima svoje ime, tako so tudi naši renegati in renegatski aristokrati krstili svoje hišice s sledečimi res zanimivimi imeni: Grünhaus, Herrenhaus, Edelweishaus, Schattenhaus, Alpenhaus in še več drugih tacihi imen, katera pa nijsem zapamtil.

In kako naši nemčurji vcepajo kmetom ta imena in kako žele, da bi nikdo drugače ne imenoval te hiše? Kmetje, ki ne znajo nemški zovejo one hiše na pr. tako-le: Grilgavs namesto Grünhaus, Talpelgavs, namesto Alpenhaus, Pendelpeisergavs, namsto Edelweishaus, Šotergavs namesto Schattenhaus, več o tem bi bilo nepotrebno. Kaki da so in bodo vspehi ponemčevanja pod Triglavom nam podaje ta poskušnja lepo in zadostno izpričevalo.

Tedaj Slovenci kateri, kadarkoli pridete v Bled, ozirajte se rajši po domačih naših ljudeh in podpirajte jih, ker sedaj je tudi uže več narodnih gostilnic. To leto pa bodo napravili tudi naši domači ljudje toplice v jezeru.

Domače stvari.

— (Koncert.) Vtorek 2. maja napravita v redutnej dvorani gospoda Ant. Foerster (harmonium) in J. Gerstner (gosli) koncert, pri katerem iz prijaznosti sodeluje gospodičina M. Orlova in vokalni kvartet „Sloga“ (gospodje Razinger, Schäfer, Valenta in Kagnus). Začetek ob pol 8. uri zvečer. Program: 1. A. Ritter — Pet karakterističnih skladb za gosli in harmonium: a. V polnočnici. b. Božična. c. K prvemu obhajilu. d. Šmarnična. e. Na vseh vernih duš dan. 2. a. A. Lortzing — „Toast den Damen“. b. A. Nedved — Rožica. Čveterospeva. 3. a. A. Henselt — Bol v sreči. b. R. Schumann — Pomladanska. c. J. S. Bach — Gavota. Za harmonium. 4. K. M. pl. Weber — Kavatina iz opere „Eurganta“. b. R. Schumann — „Ich wandre nicht“. Poje gospodičina M. Orlova. 5. Brahms — Joachim — Ogerski plesi za gosli in glasovir. 6. a. Ant. Foerster — Milica. b. Fr. Mair — „Vöglein im Walde“. Čveterospeva. 7. Ch. Gounod — Reminiscence iz opere „Faust“ za harmonium zložil Jos. Foerster. 8. J. M. Léclair — „Sarabande et Tambourin za gosli in harmonium. — Vstopnice za cerkle po 1 gld. 50 kr., za sedeže v dvorani in na galeriji po 1 gld. entrée po 60 kr., za dijake po 30 kr. se dobé pri bukvarji gosp. K. S. Tillu in koncertni večer pri kasi. Koncertni harmonium iz c. kr. dvorne tovarne Pet. Titza je gospod Boris pl. Jevreinov in glasovir sl. odbora filharmoničnega društva blagovolil posoditi.

— (Denes) je slovensko gledališče in sicer benefica gospe Odijeve.

— (V Gorici) bode prvi občni zbor novega političnega društva „Sloga“ v četrtek, dne 11. maja 1876. — Na dnevnem redu bode poročilo začasnega odbora in volitev odbora.

— (Izlet v Postojno) za binkoštno praznike menijo napraviti nekateri goriški Slovenci.

— („Savinjsko učiteljsko društvo“) imelo bode dne 10. maja zvečer svoj občni zbor v Mozirji v g. Lipoldovej gostilni. Program: a) Poročilo predsednika, tajnika in blagajnika o dosedanjem delovanju društva. b) Volitev novega odbora. c) Posamezni nasveti. — Predavali bodo sledeči gospodje: 1. Rap. Škoflek: „Namen našega društva“. 2. g. Cizelj: „O veljavnosti narodne šole na podlogi novih šolskih postav v javnem življenju“. 3. g. Soršak: „O domači odgoji“. 4. g. Leban: „O telovadbi.“ — Upamo mnogobrojne udeležitve od strani učiteljev kakor tudi od čestitih podpornih udov. Na srečno snidenje!

Odbor.

— (Jeden metaj 15.052 gl. 80 kr.) 26. t. m. stavila sta v Središči na kegljani dva kegljavca tretjemu 20 kr. na 7 kegljev v treh metajih; ker pa nij podrl, stavil je drugokrat vsakemu 40 kr. in tako svoto pomnoževal, da je h koncu stalo 15.052 gl. 80 kr. A zdaj mu je bila sreča mila, ker podrl je na prvi metaj 8 od prvega in svoto 15.052 gl. 80 kr. dobil nazaj.

— (V Ijutomerskih goricah) je kop končana, razen nekaterih velikoposestnikov, katerim pa je sedaj kop v veliko škodo, ker trs uže močno žene. Grozdja se je obilo prikazalo in nadejati se je dobre trgatve, ako grozdje nepoškodovano dozori.

Razne vesti.

* (Nove vrste denar). Učitelj Šerka v Hatzfeldu je svoj klavir za 10.000 knédlov prodal. Ti knédli bodo se dajali v porcijonih po 20 knédlov, in sicer vsak teden tri porcije. Vsak knédel mora imeti 6 centimetrov premere. Ako se računji vsak knédel po 3 kr. kar nij ravno drago, tako velja klavir 300 fl. Poleg tega pa gospa učiteljica prihrani mnogo dela, drv in truda, če se knédli uže skuhani na mizo prineso.

Začetek ob 1/2 8. uri zvečer.

Deželno gledališče v Ljubljani.

V nedeljo 30. aprila 1876.

Na korist učiteljice in pevke „Dram. društva“,
Dragojlle Odi-jeve.

Prvikrat:

Pariški potepuh.

Veseloigra v 4 dejanjih po francoskej Bayarda in Vanderburcha predelal Teodor Dunkl, poslovenil Josip Gecelj.

Regisseur predstave Josip Kocelj.

Osobe:

Grof Morin, general	— — — —	g. Kocelj.
Emil, njegov sin	— — — —	g. Schmidt.
Baronovka Morinova, generalova svakinja	— — — —	gdč. Podkrajškova.
Gospa Meunirjeva	— — — —	gdč. Namretova.
Josip, njuna vnuka	— — — —	g. Odijeve.
Eliza, njuna vnuka	— — — —	gdč. Vrtnikova.
Bizot, uradnik pri davkarji	— — — —	g. Kajzel.
Hilaire, generalov komorni strežaj	— — — —	g. Šturm.
Jean, generalova slugi	— — — —	g. Jekovec.
François, generalova slugi	— — — —	g. Blodkov.

Vrši se v Parizu. — V I. in II. dejanji pri gospej Meunirjev ej; v III. in IV. v generalovem hotelu.

Pri predstavi svira c. kr. vojaška godba 53. polka pešcev nadvojvode Leopold pod vodstvom kapelnika gospoda Czanskya.

Kasa se odpre ob 7. uri. — Začetek ob 1/2 8. uri zvečer.

Dunajska borza 29. aprila.

(Zvirno telegrafsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	64 gld	90	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	68	75	•
1860 irž. posejilo	108	75	•
Akcije narodne banke	870	—	•
Kreditne akcije	139	25	•
London	120	25	•
Napol.	9	55	•
C. k. cekini	5	68	•
Srebro	103	40	•

Zahvala.

Vsem p. n. gospem in gospodom, ki so mojo nepozabljivo soprogo na zadnji poti spremljevali, izrekam najtoplejšo zahvalo.

V Postojni, dne 24. aprila 1876.

(113)

Matija Petrič.

Vabilo

k izrednemu občnemu zboru

„Ljubljanskega glasbenega društva“

ki bo

dné 7. maja t. l. ob 10. uri do polu dne v mestnej dvorani.

Program:

1. Poročilo tajnikovo;
2. poročilo blagajnikovo;
3. Volitev prvosednika in jednega odbornika;
4. Nasvet odbora, da se najemo dobri godci se stalno plačo.

V Ljubljani dné 28. aprila 1876.

(115—1)

Odbor.

Le še malo časa!

Ker imam v špitalskeje ulici štacuno le do sv. Jurja v najemu, tedaj ono 7. maja izprazniti moram, usojam se p. n. občinstvo opozoriti, naj vsi ta kratki čas in ugodno priliko uporabijo, ker nikdar ne bo nikomu moči kupiti

vrlo dobri šivalni stroj

za tako nizko ceno, kakor sedaj pri meni. Priprave za gube, druge strojne dele, šivanke, potem širtinge, oxforde, ročne krtačice itd. so tudi še v zalogi, ter se po nizkej ceni prodajejo.

Prilicno tudi opazim še posebno, da imam le samo Greifer šivalne stroje, kateri so se uže nekaj časa rabili, mej tem ko so pravi Howejevi, Lhovejvi itd. popolnem novi, katere sem stoprav pred kratkim dobil.

Za mnogo obiskovanje proseč se znamenuje z odličnim spoštovanjem

(104—4)

Woschnagg.

Tajca.
28. aprila.

Evropa: Dolenc iz Maribora. — dr. Jakobič iz Gorice. — Pšefel iz Goronjskega.

Pri stonu: Kos iz Selo. — Schweiger iz Linca. — Blau iz Kaniže. — Lustinal iz Selo. — Lengyl iz Kaniže.

Pri mestih: Schweinburger iz Dunaja. — Ješenak iz Bleda. — Ribano iz Dunaja. — Hribar iz Jesenic. — Baron iz Gorice. — Feld iz Celovca. — Dragovina iz Trsta. — Knol iz Dunaja. — Fischer iz Celovca.

Glavni trg št. 259.

Velika reelna razprodaja

rumburškega, kreas, prejnega, gorskega in bombažnega platna, damast mizne oprave, damast in dvojtkanine ali cvilh miznih prt, brisalk in servijet, platnenega in bombažnega gradla, kavnih prtkov in desertnih servijetov, chifonov in kretonov za srajce, piketa za polletje, mrežnih pregrinjalo, risp za hišno opravo, gradl in dvojtkanice ali cvilha. Garnitur in pogrinjal za postelje. Platnenih in batistinih žepnih robcev itd. itd.

Po čudo nizkej ceni.

(114—1)

Glavni trg št. 259.

Kažipot po Ljubljani.

Kdor želi inserirati pod to rubriko svoj posel, obrt itd. takó, da je oznanilo uvrsteno skozi tri mesece vsako nedeljo, more to v 4 do 5 vrstah po jako znižanej ceni storiti, katera se izvé pri administraciji „Slovenskega Naroda“.

Vošcene sveče,

in zavitke (Wachsstückerl) vsake vrste za cerkve, pogrebe, in trgovino po najnižej ceni prodaja in se čestiti duhovščini, kakor tudi slavnemu občinstvu pripor ča zagotavlja, da bo vsem najboljšje in hitro postregel.

Oroslav Dolenc,
(7) svečar, gledališčne ulice št. 140—141.

Tomaz Volta,

na frančiškanskem trgu, priporoča svojo zalogo vsake bire usnja po nizkej ceni. (13)

Gostilničar „pri Sokolu“

na stolnem trgu, priporoča svojo užo staro gostilno. Dalje naznanja, da ima tudi letos izvrstna vina in vedno dobre jedila kakor klobase itd. po nizkej ceni. (1)

Knjigovez E. Hohn

na starem trgu št. 157 jedini v Ljubljani, prevzema in izdeluje najhitreje, najcenejše vsake vrste dela. Posebno se priporoča č. gosp. duhovnikom. (8)

Črevljar Jakob Škerbinec,

v gledališkeje ulici št. 19 izdeluje vsake bire najboljših črevljev na drobno in debelo; potem prodaja tudi Tržiške črevlje na debelo in drobno po nizkej ceni. (8)

Kdor potrebuje

metrične mere in uteže

kuhinjsko posodo plehasto ali iz vlitaga železa, kakor košarno orodje za polišstvo in za zidanje, potem orodje za mizarje, tesarje itd vse to dobi po najnižej ceni pri Franc Terčku (prej Božiču) na glavnem trgu št. 10. (8)

V Josip Levcevej

speceriskeje štacuni na št. Peterskem predmestji št. 18 tik mesarskega mosta dobi se najboljšje blago potem štaj. bruse, kupuje in prodaja na debelo poljske pridelke fižol, krompir, črešplje, repo, zelje, orehe itd. (8)

Janez Vičič

prodaja kakor pri razprodaji (Ausverkauf) 10 do 25% pod fabriško ceno na debelo in drobno mnogo-vrstno kramarsko in gospodsko blago. (8)

V administraciji „Slov. Naroda“ prodaje se izvrstna

Nova slika

„Vodje i junaci iz ustanka u Bosni i Hercegovini“.

Cena 1 gl. 20 kr.

Karmelitanski melisovec

iz Benedk.

1 originalna steklenica 25 kr.

Jedino pravi le pri

(53—7)

Gabriel Piccoli,

lekarju na dunajskeje cesti v Ljubljani.

Slovenske

lepoznanske knjige.

V založbi „Narodne tiskarne“ v Ljubljani so izšle in se morejo dobiti sledeče slovenske knjige:

A. Romani in povesti:

1. Erazem Tatenbah. Izvirna povest, spisal J. Jurčič, velja 50 kr.
2. Meta Holdenis. Roman, francoski spisal Viktor Cherbulez, poslovenil Davorin Hostnik 50 kr.
3. Kantorčica. Roman s pogorskega zakotja, Češki spisala Karolina Světla; poslovenil Franjo Tomšič, velja 50 kr.
4. Prvi poljub. Novela, spisal J. Skalcec. — Na črni zemlji. Novela, spisal J. Skalcec, velja 25 kr.
5. Kazen. Novela, francoski spisal H. Rivière, poslovenil Davorin Hostnik. — Cerkev in država v Ameriki. Francoski spisal E. Laboulaye, poslovenil Davorin Hostnik, velja 25 kr.

B. Listki v zvezkih:

- I. zvezek, ki obsega: Stenografija, sp. dr. Ribič. — Životopisje, sp. Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Preširen, sp. Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, sp. J. Jurčič. — N. Machiavelli, sp. dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, sp. dr. Celestin. — Trštvo z grozdem na Ruskem, sp. dr. J. Vošnjak. — Čigava bode? Novelica, sp. J. Ogrinec. Velja 25 kr.
 - IV. zvezek, ki obsega: Lepi dnevi. Sp. Paulus. — Pláč. Novela. Ruski spisal N. V. Gogol; poslovenil L. Gorenjec. — Nekoliko opazek o izdaji slovenskih narodnih pesnj. Spisal prof. dr. Krek. Velja 25 kr.
- Kdor hoče katero koli teh knjig dobiti, naj piše „Narodne tiskarne“ in jih dobi po poštnem povzetju. Vse skup se dajo za znižano ceno 2 gold.

Svarilo!

Zaradi množega ponujanja in siljenja šivalnih strojev Howejevega sistema, udano naznanjamo s tem v korist p. n. občinstva, da mi pošljamo na Kranjsko naše prave Howejeve šivalne stroje, kakor uže obče znano najboljšje za družine in rokodelce, izključljivo le gospodu Franju Detterju v Ljubljani. Poleg vsacega pravega stroja pridajemo tudi izvirni certifikat fabrike in podpisane generalne zaloge.

The Howe Mach. Co. Limited
ravnatelj: H. Schott.

Svetinjo napredka pri Dunajskeje razstavi 1873.
Srebrno svetinjo Lincerske razstave 1875.

Visoko čislannemu duhovenstvu.

Stef. Berlyak, Drag. Berlyak,

meščan in cerkvenih paramentov fabrikant zlatovezka,

priporoča se za izdelavanje baldahinov, zastav, stavnice za pevška, strelna, veteranska in požarna društva.

cerkvenih del, kakor tudi Ornaty za aplicirati

talare, duhovenske suknje itd. in to po najnižji ceni. se sprejemajo.

Vezenine (štikerije), za katere je tudi snov pridejan, sprejemajo se za montiranje in se izdeljujejo najskrbnejše, odgovarja se tudi na vsa naročila s poštnim povratkom. (76—3)

Tovarna na Dunaji VIII., Piaristengasse št. 7.
Zaloga „ „ I., Grünangergasse št. 6.